

РЕШЕНИЕ

№ 3075

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 02.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2705** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 74, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалбата на МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД против заповед за налагане на санкции № РД-25-214/17.02.2023 г., издадена от директор на РЗОК Б.. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден в противоречие с материално правните разпоредби и с целта на закона. Твърди се, че констатираните нарушения, изразяващи се в липсата на подпис на приемащия лекар, представлява "маловажен случай", което не е отчетено от административния орган, а е посочено бланкетно, че нарушенията не са маловажни. Съображения за малозначителност са изложени и по отношение на констатираните нарушения доколкото същите са извършени за първи път. Сочи се и неправилно посочване на основанието за налагане на санкция, доколкото в заповедта е посочено допуснато нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО. В жалбата са изложени и доводи за немотивираност на оспорената заповед, тъй като в същата са посочени само бланкетно нарушените членове. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разности.

Ответникът – директор на РЗОК Б. не изразява становище.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол от лице, които има правен интерес от оспорване и законоустановения

за това срок.

Оспорената в настоящото производство заповед представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, доколкото с изразеното едностранно властническо волеизявление на директора на РЗОК Б. , в качеството му на административен орган, за МБАЛ „Сърце и мозък“ възниква задължение да заплати 2 броя санкции в общ размер на 400 лева.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл. 9, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от Закона за лечебните заведения. В това си качество е сключил с НЗОК Договор № 22103/18.02.2020 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури по договор с НЗОК.

Със заповед № РД-25-1586/08.11.2022 г. на директор РЗОК Б., на основание чл. 20, ал. 1, т.2,и 72, ал. 2, ал. 3 от ЗЗО, Глава 20 и 21 от Н. МД2020 - 2022 е наредено извършването на тематична проверка на МБАЛ „Сърце и мозък“ за лечебното заведения в [населено място] по контрол на документацията и писъствието на пациентите по време на хоспитализацията им в ЛЗ в съответствие с изискванията на Н. МД 2020-2022, ЗЗО и клаузите на сключения индивидуален договор. Определен е екип за извършване на проверката, определен е срок за това и препис от заповедта е връчен на представител на проверяваното ЛЗ. Разпоредено е за резултата от проверката да бъде съставен протокол.

Резултатите от проверката са отразени в протокол № 1284 от 16.01.2023 г., връчен на 27.01.2023 г. на представител на лечебното заведение. В протокола изрично е посочено, че ЛЗ обект на проверката, има право да даде писмено становище пред директора на РЗОК Б. по направените констатации в 7-дневен срок от връчването му /чл. 74, ал. 3 ЗЗО/. В указания 7-дневен срок не е изразено писмено становище относно констатациите на проверяващите органи, предпоставка за издаване на заповед по чл. 74, ал. 5 ЗЗО.

Въз основа на констатациите обективирани в протокола директор на РЗОК Б. е постановил оспорения в настоящото производство административен акт – заповед за налагане на 2 броя санкции „финансова неустойка“ в общ размер на 400 лева. От фактическа страна същият е мотивиран с допуснати нарушения както следва:

История на заболяването /ИЗ/ № 14285 от 07.12.2022 г. за хоспитализирано З., липсва подпис на приемащ лекар, съгласно изискванията на „Указания за попълване на направление за хоспитализация“, приложение № 26 към Н. МД 2020-2022.

История на заболяването /ИЗ/ № 14214 от 07.12.2022 г. за хоспитализирано З., липсва подпис на приемащ лекар, съгласно изискванията на „Указания за попълване на направление за хоспитализация“, приложение № 26 към Н. МД 2020-2022.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган (чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК във връзка с чл. 74, ал. 5 ЗЗО).

При издаването на оспорения административен акт обаче е допуснато съществено нарушение на изискванията за съдържание, установени в чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В обстоятелствената част на заповедта за налагане на санкции е посочена нормата на чл. 5, ал. 2, т. 5 от ЗЗО, която установява съдържанието на Националните рамкови договори и в частност това, че същите съдържат документацията и документооборота; чл. 380 от Н. МД 2020 – 2022 - Документацията, която е длъжен да води и съхранява всеки изпълнител на БМП, включва документите по чл. 294, първични медицински документи по приложение № 26 и финансово-отчетни документи по Закона за

счетоводството; чл. 385, ал. 1, ал. 4, т. 2 от Н. МД 2020-2022 – липса на реквизити при попълване на първична медицинска документация, за които е задължено ЛЗ.

Визираните правни норми установяват императивни правила, подлежащи на спазване от изпълнителите на медицински дейности, но същите нямат санкционен характер. Неизпълнението им е скрепено със санкцията на държавна принуда, като конкретните състави на нарушенията, ведно с вида и размера на предвидените за всяко едно от тях наказания са установени в глава Двадесет и първа, озаглавена „Санкции при неизпълнение на договорите за оказване на медицинска помощ“, раздел II „Санкции при констатирани нарушения“ на Н. за МД за 2020-2022 г. Относно двете нарушения по чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО, чл. 380 и чл. 385, ал. 1 и ал. 4, т. 2 от Н.:

Съгласно чл. 385, ал. 1 от Н. за МД 2020-22 г., направление за хоспитализация, бл. МЗ-НЗОК № 7, се изготвя съгласно реквизитите и изискванията, посочени в приложение № 2б. В част II, „Данни попълвани от лекар при първи преглед на болния в лечебно заведение, блок „Приемащо лечебно заведение“ в Указанията за попълване на направление за хоспитализация, в пр. 2б към Н. за МД 2020-22 г., липсва подпис на задължителния реквизит „подпис на приемащ лекар“ което не е направено, съгласно изискването на чл. 385, ал. 1 и ал. 4, т. 2 от Н. от лечебното заведение в процесните два бр. направления за хоспитализация. Неотнормирани са доводите, свързани с приложението на чл. 294 от Н. за МД 2020-22 г., тъй като по делото са представени доказателства, че и двете направления за хоспитализация /лечение по амбулаторни процедури/ в посочените части не съдържат подпис на приемащ лекар. Поименното посочване на лекуващия лекар е реквизит на направлението и е налично, но в указанията за попълване на част II - • Приемащият лекар задължително се подписва на документа, неизпълнението на това задължение е безспорно. Законосъобразно е определена санкцията по чл. 416, ал. 3 от Н. за МД 2020-22 г. в минималния размер от 200 лв., за всяко едно от двете нарушения, като е прието, че нарушението е извършено за първи път. В тази връзка, съдът приема че оплакването за немотивиран индивидуален административен акт е неоснователно. Приложените два бр. ИЗ с липсващ подпис на приемащия лекар в задължителната за попълване част II от направленията е очевидна и на следващо място мотиви за установена липса на задължителен реквизит са изложени, затова че административния орган е посочил липсата им. Неоснователно е и оплакването, че административния орган не обвързва нарушението с конкретиката на чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО при попълване на медицинската документация. От приложените медицински документи и по двете ИЗ и безспорно установената липса на подпис на приемащ лекар във всеки от документите се установи, че от страна на жалбоподател не е проведен контрол по правилното водене на медицинската документация. Не е основателно и оплакването на жалбоподател, че обжалваната заповед не била мотивирана в санкционната част, като се посочва неспазване на изискванията по чл. 413 от Н. МД 2020 – 2022. Не е необходимо да се посочва цифрово тази норма, а установените нарушения по попълване на медицинската документация и в двата случая са привързани към минимално наложените санкции „финансова неустойка“. Съдът прецени, че санкциите за посочените нарушения са законово определени, тъй като в заповедта на директора на РЗОК има бланкетни мотиви относно налагането на неустойки за всяко едно от нарушенията в размер на минималния. Според предвиденото в приложимата разпоредба на чл. 413 от НРДМД 2020–2022, видът и размерът на санкцията следва да се определят от управителя на НЗОК, съответно директора на РЗОК, съобразно

критериите в тази норма, а именно в зависимост от вида и тежестта на констатираното нарушение, както и броят на случаите по това нарушение, поредността на извършването му и от решението на арбитражната комисия в случаите, когато същата се е произнесла с такова. В настоящия случай административният орган е извършил такава преценка, предвид установеното формално нарушение по всяка от двете ИЗ. Нарушенията са установени от цялостната проверка на болничното лечебно заведение и не се формира извод за системност на допуснатите нарушения за проверявания период, а са за единични пропуски в обработването на медицинската документация от един и същ лекар. Липсва преценката по чл. 413 от НРДМД 2020–2022, а такава не е необходимо да има защото наложените санкции в по-голям размер от минималния няма. По аргумент за противното, административният орган е изложил съображения за отсъствие на основанията да се приеме маловажен случай. Съгласно чл. 408, ал. 4 от Н. за 2020-2022 г., за маловажни случаи на нарушения наказващият- орган не налага наказание, като прави предписание за отстраняване на съответното нарушение и предупреждава нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложена санкция. Съответно, в § 1, т. 4. 2. от ДР на Н. за медицински дейности за 2020-2022 г. с дадена дефиниция на "маловажни случаи" за хипотезата на болнична медицинска помощ:

а) липса на подпис на декурзус от лекуващ лекар; б) липса на декурзус в почивни дни на нетежко болни; в) технически грешки в медицинската документация; г) липса на печат върху епикризата.

Твърденията за маловажност на нарушението са неоснователни тъй като в § 1. т. 4. 2. от ДР на Н. за медицински дейности за 2020-2022 г. е дадена дефиниция на "маловажни случаи" за хипотезата на болнична медицинска помощ и между тях не фигурира подпис на приемащ лекар в част II от бл.МЗ-НЗОК №7. По същите съображения, съдът не приема като основателно оплакването за допусната техническа грешка, предвид задължението на приемащия лекар да подпише медицинската документация при прием на болен за хоспитализация.

Съдът прие, че наличието на установените нарушения, по неспазване задължения на болничното заведение за обработване на медицинската документация е привързано правилно към санкционната разпоредба на ч. 416, ал. 3 от Н. МД 2020 – 2022 г. - Когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 200 до 500 лв. Наложеният минимален размер на финансова неустойка, не може да бъде изменян, а санкцията е съответна и на правилата за съразмерност по чл. 6 от АПК.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Разноски за това производство не се дължат на страните.

Съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД против заповед за налагане на санкции № РД-25-214/17.02.2023 г., издадена от директор на РЗОК Б..

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

съдия

